



DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 marca 2018 r.

Poz. 484

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 lutego 2018 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 230, poz. 1371), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650),
- 2) ustawą z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1199),
- 3) ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1926 i 2409),
- 4) ustawą z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 106),
- 5) ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 8 lutego 2018 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 27–33 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 230, poz. 1371), które stanowią:

„Art. 27. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.^{a)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 20:

- a) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa i 2ab w brzmieniu:

„2aa. Policja, w celu realizacji zadań ustawowych, może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać, sprawdzać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, uzyskane lub przetwarzane przez organy innych państw oraz przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 117, poz. 677, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1205, Nr 207, poz. 1229 i Nr 217, poz. 1280.

2ab. Policja może przekazywać informacje, w tym dane osobowe, służące zapobieganiu lub zwalczaniu przestępczości organom innych państw lub Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych – INTERPOL, o których mowa w ust. 2aa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 230, poz. 1371), w prawie Unii Europejskiej i w postanowieniach umów międzynarodowych.”,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a, 2aa i 2ab, dotyczą osób, o których mowa w ust. 2a i mogą obejmować:

- 1) dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z tym że dane dotyczące kodu genetycznego obejmują informacje wyłącznie o niekodującej części DNA;
- 2) odciski linii papilarnych;
- 3) zdjęcia, szkice i opisy wizerunku;
- 4) cechy i znaki szczególne, pseudonimy;
- 5) informacje o:
 - a) miejscu zamieszkania lub pobytu,
 - b) wykształceniu, zawodzie, miejscu i stanowisku pracy oraz sytuacji materialnej i stanie majątku,
 - c) dokumentach i przedmiotach, którymi sprawca się posługuje,
 - d) sposobie działania sprawcy, jego środowisku i kontaktach,
 - e) sposobie zachowania się sprawcy wobec osób pokrzywdzonych.”,

c) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Policja w celu zapobieżenia lub wykrycia przestępstw oraz identyfikacji osób może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe ze zbiorów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz rejestru PESEL, w tym również ze zbiorów, w których przetwarza się informacje, obejmujące dane osobowe, uzyskane w wyniku wykonywania przez te organy czynności operacyjno-rozpoznawczych. Administratorzy danych gromadzonych w tych rejestrach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.”,

d) po ust. 16 dodaje się ust. 16a w brzmieniu:

„16a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, 2aa, 2ab i ust. 15, z wyjątkiem danych osobowych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, Policja może przetwarzać:

- 1) w innym celu niż ten, w którym dane te zostały pobrane, uzyskane, przekazane, udostępnione lub zgromadzone – jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań ustawowych Policji;
- 2) w celach historycznych, statystycznych lub innych naukowych – jeżeli dane te zostały zmodyfikowane w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie numeru identyfikacyjnego albo określonych cech fizycznych, fizjologicznych, umysłowych, ekonomicznych, kulturowych lub społecznych określonej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej albo przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.”,

e) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Dane osobowe zebrane w celu wykrycia przestępstwa przechowuje się przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań Policji. Organy Policji dokonują weryfikacji tych danych po zakończeniu sprawy, w ramach której dane te zostały wprowadzone do zbioru, a ponadto nie rzadziej niż co 10 lat od dnia uzyskania lub pobrania informacji, usuwając zbędne dane.”,

f) po ust. 17 dodaje się ust. 17a i 17b w brzmieniu:

„17a. Dane osobowe uznane za zbędne można przekształcić w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji osobistych lub rzeczowych do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo w taki sposób, iż przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań.

17b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 17, usuwa się, jeżeli organ Policji powziął wiarygodną informację, że:

- 1) czynu stanowiącego podstawę wprowadzenia informacji do zbioru nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;
- 2) zdarzenie lub okoliczność, w związku z którymi wprowadzono informacje do zbioru, nie ma znamion czynu zabronionego;
- 3) osoba, której dane dotyczą, została uniewinniona prawomocnym wyrokiem sądu.”,

g) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb gromadzenia, sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w ust. 2a, 2aa i 2ab, w zbiorach danych, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z tych zbiorów, wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem i przesłanki zaniechania zbierania określonych rodzajów informacji, a w przypadku informacji, o których mowa w ust. 2aa i 2ab, uwzględniając konieczność dostosowania się do wymogów określonych przez organy innych państw lub przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL wskazane w ust. 2aa w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji.”;

2) po rozdziale 10b dodaje się rozdział 10c w brzmieniu:

„Rozdział 10c

Punkty kontaktowe wymiany informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia

Art. 145j. 1. Komendant Główny Policji wykonuje zadania:

- 1) krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych o profilach DNA, o którym mowa w art. 6 ust. 1 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 2) krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych daktyloskopijnych ze zautomatyzowanych systemów identyfikacji daktyloskopijnej, o którym mowa w art. 11 ust. 1 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 3) krajowego punktu kontaktowego do spraw współpracy przy wymianie danych rejestracyjnych pojazdów, o którym mowa w art. 12 ust. 2 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 4) krajowego punktu kontaktowego do spraw wymiany danych osobowych i nieosobowych, o którym mowa w art. 15 decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 5) punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12).

2. Do zadań krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, należy:

- 1) udostępnianie punktom kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej, do automatycznych przeszukań, danych referencyjnych obejmujących wyłącznie profile DNA ustalone na podstawie niekodującej części DNA oraz indywidualne oznaczenia identyfikacyjne ze zautomatyzowanego systemu gromadzenia i przetwarzania profili DNA, działającego w ramach bazy danych DNA, o której mowa w art. 21a, gromadzone w celach wykrywania sprawców przestępstw, ich ścigania, zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, z wyłączeniem danych, co do których uprawnione podmioty zastrzegły, że nie podlegają wymianie międzynarodowej;
- 2) wykonywanie, na zlecenie podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, przeszukań w bazach danych DNA udostępnianych przez punkty kontaktowe do spraw wymiany danych o profilach DNA innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) współpraca z punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, w zakresie udostępniania, przetwarzania i wymiany danych o profilach DNA.

3. Do zadań krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, należy:

- 1) udostępnianie punktom kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej, do automatycznych przeszukań, danych referencyjnych obejmujących wyłącznie dane daktyloskopijne oraz indywidualne oznaczenia identyfikacyjne ze zautomatyzowanego systemu identyfikacji daktyloskopijnej, działającego w ramach

Centralnej Registratury Daktyloskopijnej, zgromadzone w celach wykrywania sprawców przestępstw, ich ścigania, zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, z wyłączeniem danych, co do których uprawnione podmioty zastrzegły, że nie podlegają wymianie międzynarodowej;

- 2) wykonywanie, na zlecenie podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, przeszukań w zautomatyzowanych systemach identyfikacji daktyloskopijnej udostępnianych przez punkty kontaktowe do spraw wymiany danych daktyloskopijnych innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) współpraca z punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, w zakresie udostępniania, przetwarzania i wymiany danych daktyloskopijnych.

4. Do zadań krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, należy:

- 1) udostępnianie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, punktem kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej, do przeszukań, danych lub informacji zawartych w centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.^{b)}), w celu wykrywania sprawców przestępstw oraz innych czynów zabronionych należących do jurysdykcji sądów lub prokuratury w tych państwach;
- 2) wykonywanie, na zlecenie podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, przeszukań w bazach krajowych danych rejestracyjnych pojazdów udostępnianych przez punkty kontaktowe do spraw wymiany danych o pojazdach innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) współpraca z punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, oraz z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w zakresie udostępniania, przetwarzania i wymiany danych o pojazdach.

5. Do zadań krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, należy:

- 1) przekazywanie punktom kontaktowym państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, w tym danych osobowych, w związku z istotnymi wydarzeniami o skutkach transgranicznych, otrzymanych od właściwych organów krajowych, do których ustawowych zadań należy realizacja zadań w zakresie zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) otrzymywanie od punktów kontaktowych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, o których mowa w pkt 1, oraz ich przekazywanie właściwym organom krajowym, do których ustawowych zadań należy realizacja zadań w zakresie zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

6. Zadania, o których mowa w ust. 2 i 3, Komendant Główny Policji wykonuje przy pomocy Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji.

Art. 145k. 1. Komenda Główna Policji wykonuje zadania krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 103).

2. Współpraca, w rozumieniu przepisów decyzji Rady 2007/845/WSiSW, między krajowym biurem do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w ust. 1, a krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia innych państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie wymiany informacji w celu wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem, oraz w zakresie przetwarzania tych informacji, odbywa się na zasadach i warunkach określonych w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej.”

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 204, poz. 1195, Nr 205, poz. 1210, Nr 208, poz. 1240 i 1241, Nr 222, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1367.

Art. 28. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675, Nr 117, poz. 677, Nr 170, poz. 1015 i Nr 171, poz. 1016) po art. 147u dodaje się art. 147v w brzmieniu:

„Art.147v. Komendant Główny Straży Granicznej wykonuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12).”

Art. 29. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214 i Nr 53, 273) w art. 36e w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) innym organom lub instytucjom, w tym organom lub instytucjom państw obcych – w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.”

Art. 30. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.^{o)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli rozstrzygnięcie zostało podjęte podczas zawierania lub wykonywania umowy i uwzględnia wnioski osoby, której dane dotyczą, albo jeżeli zezwalają na to przepisy prawa, które przewidują również środki ochrony uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą.”

2) w art. 43 w ust. 1 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:

„2c) przetwarzanych przez właściwe organy na podstawie przepisów o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej,”

3) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe zapewnia na swoim terytorium odpowiedni poziom ochrony danych osobowych.”

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, o którym mowa w ust. 1, jest oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności dotyczących operacji przekazania danych, w szczególności biorąc pod uwagę charakter danych, cel i czas trwania proponowanych operacji przetwarzania danych, kraj pochodzenia i kraj ostatecznego przeznaczenia danych oraz przepisy prawa obowiązujące w danym państwie trzecim oraz stosowane w tym państwie środki bezpieczeństwa i zasady zawodowe.”

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy przesłanie danych osobowych wynika z obowiązku nałożonego na administratora danych przepisami prawa lub postanowieniami ratyfikowanej umowy międzynarodowej, gwarantującymi odpowiedni poziom ochrony tych danych.”

Art. 31. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) uchyla się pkt 2,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) gromadzenie informacji kryminalnych – to wprowadzanie do bazy danych informacji kryminalnych otrzymanych od podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 20, przekazanych w odpowiedzi na zapytanie lub z własnej inicjatywy,”

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) usuwanie informacji kryminalnych – to trwałe zniszczenie informacji kryminalnych w bazach danych lub takie ich przekształcenie, które nie pozwoli na identyfikację informacji w bazach danych,”

^{o)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497.

- 2) w art. 6 w pkt 4 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 5;
- 3) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po uzyskaniu opinii Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych oraz Prokuratora Generalnego, przedkłada Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdanie z działalności Szefa Centrum wraz z uzyskanymi opiniami oraz własną oceną sprawozdania, w terminie do dnia 31 maja.”;
- 4) w art. 16:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef Centrum udostępnia informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych podmiotom uprawnionym oraz podmiotom zobowiązanym, które nie są podmiotami uprawnionymi, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szef Centrum udostępnia informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych w celu ich wymiany z organami ścigania innych państw na zasadach i w trybie określonych w przepisach ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 230, poz. 1371).”;
- 5) w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podmioty uprawnione dokonują niezwłocznie niezbędnych modyfikacji informacji kryminalnych w celu zapewnienia ich aktualności i zgodności z prawem.”;
- 6) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Informacje kryminalne podlegają usunięciu z baz danych, jeżeli:

 - 1) ich gromadzenie jest zabronione;
 - 2) zarejestrowane informacje kryminalne okazały się nieprawdziwe;
 - 3) ustał cel ich gromadzenia;
 - 4) upłyną okresy, o których mowa w art. 14 ust. 1–3;
 - 5) jest to uzasadnione ze względu na bezpieczeństwo państwa lub jego obronność albo mogą spowodować identyfikację osób udzielających pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych przez upoważnione do tego podmioty uprawnione.”;
- 7) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Podmiot zobowiązany, który stwierdził:

 - 1) nieprawdziwość przekazanej przez siebie informacji kryminalnej,
 - 2) przekazanie informacji kryminalnej, której gromadzenie jest zabronione

– niezwłocznie zawiadamia o tym pisemnie Szefa Centrum.

2. Szef Centrum niezwłocznie zawiadamia podmioty zobowiązane, które otrzymały od niego informację kryminalną, o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1.

3. Informację kryminalną, o której mowa w art. 25 pkt 1–3, przekazaną Szefowi Centrum:

 - 1) z urzędu – Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację;
 - 2) na zapytanie – Szef Centrum niezwłocznie zarządza usunięcie jej z baz danych i wskazuje informację kryminalną, miejsce, datę i tryb jej usunięcia oraz skład osobowy komisji.

4. Usuwanie informacji kryminalnej z baz danych w przypadku, o którym mowa w art. 25 pkt 4, następuje automatycznie.

5. Informację kryminalną, w przypadku, o którym mowa w art. 25 pkt 5, Szef Centrum usuwa z baz danych niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio wypełnionej karty rejestracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 2, od podmiotu uprawnionego, który uprzednio przekazał tę informację z urzędu.”;
- 8) w art. 28 uchyla się ust. 6;
- 9) uchyla się rozdział 5.

Art. 32. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.^{d)}) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wykonuje zadania punktu kontaktowego do wymiany danych, o którym mowa w art. 16 ust. 3 decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1).”.

Art. 33. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. Nr 143, poz. 1027, z późn. zm.^{e)}) w art. 52:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy paszportowe, Komendant Główny Policji oraz Komendant Główny Straży Granicznej mają bezpośredni dostęp do zbiorów centralnej ewidencji w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań.”;

2) w ust. 2 uchyla się pkt 5.”;

2) odnośnika nr 1 oraz art. 522 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

- 1) dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 149 z 02.06.2001, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107);
- 2) dyrektywy Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającej postanowienia art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz. Urz. WE L 187 z 10.07.2001, str. 45; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 160);
- 3) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz. Urz. UE L 251 z 03.10.2003, str. 12, z późn. zm.);
- 4) dyrektywy Rady 2003/110/UE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz. Urz. UE L 321 z 06.12.2003, str. 26, z późn. zm.);
- 5) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz. Urz. UE L 16 z 23.01.2004, str. 44, z późn. zm.);
- 6) dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami (Dz. Urz. UE L 261, z 06.08.2004, str. 19, z późn. zm.);
- 7) dyrektywy Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz. Urz. UE L 375 z 23.12.2004, str. 12, z późn. zm.);
- 8) dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz. Urz. UE L 289 z 03.11.2005, str. 15, z późn. zm.);
- 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 98);
- 10) dyrektywy Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 17);
- 11) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. przewidującej minimalne normy w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2009, str. 24, z późn. zm.);

^{d)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 455 i Nr 117, poz. 677.

^{e)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 32, poz. 192, z 2009 r. Nr 69, poz. 595 i Nr 95, poz. 791 oraz z 2010 r. Nr 8, poz. 51.

- 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującej decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz. Urz. UE L 101 z 15.04.2011, str. 1, z późn. zm.);
- 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r. zmieniającej dyrektywę Rady 2003/109/WE w celu rozszerzenia jej zakresu na osoby objęte ochroną międzynarodową (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 132 z 19.05.2011, str. 1);
- 14) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9);
- 15) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz. Urz. UE L 343 z 23.12.2011, str. 1, z późn. zm.).”

„Art. 522. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2014 r., z wyjątkiem art. 470 pkt 3 lit. a w zakresie art. 3a pkt 3, art. 470 pkt 3 lit. b oraz art. 470 pkt 4, 5 i 11–16, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 3) art. 13 ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1199), który stanowi:

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 4) art. 260 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1926 i 2409), który stanowi:

„Art. 260. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 4 pkt 1 i pkt 11 lit. c i d, lit. e w zakresie § 12 i 13 oraz lit. f, art. 11, art. 13, art. 27, art. 38 pkt 39 lit. a tiret drugie, pkt 65 lit. a, pkt 68 lit. a w zakresie pkt 1, pkt 76 lit. b tiret drugie, art. 119, art. 148, art. 160 ust. 2 i 3, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 164, art. 165 ust. 1, 2 i 6, art. 178, art. 190 ust. 1, art. 201 ust. 1 i art. 259 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 150, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
- 2a) art. 112 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.;
- 3) art. 4 pkt 12, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 4) art. 149a:
 - a) pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 13 listopada 2017 r.,
 - b) pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.”;

- 5) art. 46 ustawy z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 106), który stanowi:

„Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 36 i art. 40, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 6) art. 392 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138), który stanowi:

„Art. 392. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2018 r., z wyjątkiem art. 346, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 9 lutego 2018 r. (poz. 484)

USTAWA

z dnia 16 września 2011 r.

o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i warunki wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji, a także podmioty uprawnione w tych sprawach.

2. Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych, zapobiegania przestępczości i jej zwalczania oraz przetwarzania informacji są:

- 1) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) Centralne Biuro Antykorupcyjne;
- 2a)²⁾ Biuro Nadzoru Wewnętrznego;
- 3) Policja;
- 4)³⁾ Krajowa Administracja Skarbowa;
- 5) Straż Graniczna;
- 6) (uchylony)⁴⁾
- 7) Żandarmeria Wojskowa;
- 8)⁵⁾ Służba Ochrony Państwa.

3. Ustawę stosuje się również do wymiany oraz przetwarzania informacji:

- 1) z organami ścigania państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które stosują przepisy dorobku Schengen;
- 2)⁶⁾ w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany, zgromadzonych w zbiorach danych referencyjnych, w szczególności obejmujących dane o wynikach analizy kwasu deoksyrybonukleinowego (DNA), oraz w zbiorach danych daktyloskopijnych.

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2006, str. 89) i decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. UE L 350 z 30.12.2008, str. 60) oraz dostosowuje przepisy do decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 103) oraz decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1).

²⁾ Dodany przez art. 25 ustawy z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 106), która weszła w życie z dniem 27 stycznia 2018 r.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 132 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948), która weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r.

⁴⁾ Przez art. 132 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁾ Dodany przez art. 328 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138), która weszła w życie z dniem 1 lutego 2018 r.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1199), która weszła w życie z dniem 9 października 2014 r.

4. Ustawa nie narusza przepisów o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz postanowień umów międzynarodowych dotyczących współpracy w sprawach zapobiegania przestępczości, jej zwalczania oraz współdziałania na terenach przygranicznych.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do wymiany informacji przez krajowe biuro do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w decyzji Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącej współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 103).

2. Podmiotami uprawnionymi do wymiany informacji za pośrednictwem krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia są podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 2) (uchylony)⁷⁾
- 3) (uchylony)⁷⁾
- 4) prokurator.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) anonimizacji – rozumie się przez to przekształcenie danych osobowych w sposób uniemożliwiający przyporządkowanie poszczególnych informacji do określonej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej albo jeżeli przyporządkowanie takie wymagałoby niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań;
- 2) blokowaniu – rozumie się przez to oznaczanie informacji w celu ograniczenia ich przetwarzania;
- 3) informacji – rozumie się przez to informacje, w tym dane osobowe, do których pobierania, uzyskiwania, przekazywania, gromadzenia, wykorzystywania i przetwarzania, w celu realizacji swoich zadań ustawowych są uprawnione, na podstawie przepisów odrębnych, podmioty uprawnione;
- 4) organach ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej – rozumie się przez to organy państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej stosujących przepisy dorobku Schengen, które są uprawnione w tych państwach do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania;
- 5) państwie trzecim – rozumie się przez to państwo niebędące państwem członkowskim Unii Europejskiej i niestosujące przepisy dorobku Schengen;
- 6) podmiotach uprawnionych – rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2 oraz art. 2 ust. 2;
- 7) wstawianiu odnośników – rozumie się przez to oznaczanie przechowywanych danych osobowych, w przypadkach zakwestionowania ich poprawności przez osobę, której dane te dotyczą, którego celem nie jest ograniczenie przetwarzania tych danych w przyszłości;
- 8) wymianie – rozumie się przez to przekazywanie, udostępnianie, uzyskiwanie lub otrzymywanie informacji przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej lub podmioty uprawnione.

Rozdział 2

Punkt kontaktowy

Art. 4. 1. W ramach struktury Komendy Głównej Policji wyznacza się komórkę organizacyjną pełniącą funkcję punktu kontaktowego do wymiany informacji między podmiotami uprawnionymi a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, zwaną dalej „punktem kontaktowym”.

2. Ustawa nie narusza przepisów odrębnych o organizacji i zadaniach innych punktów kontaktowych niż wymieniony w ust. 1.

Art. 5. Do zadań punktu kontaktowego należy:

- 1) przyjmowanie wniosków o udzielenie informacji składanych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz udzielanie odpowiedzi na te wnioski;
- 2) przekazywanie wniosków o udzielenie informacji składanych przez organy ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej podmiotom uprawnionym, zgodnie z ich właściwością, w celu udzielenia odpowiedzi na te wnioski;

⁷⁾ Przez art. 132 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 3) przekazywanie organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej wniosków o udzielenie informacji składanych przez podmioty uprawnione;
- 4) przekazywanie organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacji w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2;
- 5) koordynowanie wymiany informacji.

Art. 6. 1. Punkt kontaktowy, w celu realizacji swoich zadań, posiada bezpośredni dostęp do:

- 1) Krajowego Systemu Informacyjnego Policji;
- 2) rejestru PESEL;
- 3) centralnej ewidencji pojazdów;
- 4) centralnej ewidencji kierowców;
- 5)⁸⁾ krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców;
- 6) Krajowego Rejestru Karnego;
- 7) Krajowego Rejestru Sądowego;
- 8) Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej;
- 9) ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych;
- 10) Centralnej Ewidencji Wydanych i Unieważnionych Dokumentów Paszportowych;
- 11) Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności;
- 12) danych udostępnianych za pośrednictwem Krajowego Systemu Informatycznego.

2.⁹⁾ Punkt kontaktowy posiada pośredni dostęp do zbiorów danych zawierających informacje o wynikach analizy kwasu deoksyrybonukleinowego (DNA) oraz zbiorów danych daktyloskopijnych prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138).

Art. 7. Punkt kontaktowy może na zasadach określonych w ustawie wymieniać informacje zgromadzone w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych, przekazane przez podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 8. 1. Punkt kontaktowy wymienia informacje z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej dostępnymi kanałami komunikacji wykorzystywanymi w międzynarodowej współpracy policyjnej, w szczególności udostępnianymi przez:

- 1) Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL;
- 2) Europejski Urząd Policji – EUROPOL;
- 3) biura SIRENE.

2. Punkt kontaktowy może przekazywać organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacje za pośrednictwem oficerów łącznikowych lub innych przedstawicieli podmiotów uprawnionych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz oficerów łącznikowych lub innych przedstawicieli organów ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9. W punkcie kontaktowym mogą wykonywać swoje obowiązki funkcjonariusze, żołnierze lub pracownicy podmiotów uprawnionych.

Art. 10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób działania punktu kontaktowego,
- 2) sposób wyznaczania oraz działania komórek organizacyjnych w podmiocie uprawnionym odpowiedzialnym za wymianę informacji z punktem kontaktowym,
- 3) sposób rejestrowania wniosków o udzielenie informacji,

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 506 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650), która weszła w życie z dniem 1 maja 2014 r.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

- 4) sposób wymiany informacji między punktem kontaktowym a organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz punktem kontaktowym a podmiotami uprawnionymi,
- 5) wzory formularzy wykorzystywanych do wymiany informacji

– mając na uwadze wymogi zapewnienia efektywnej wymiany informacji przez punkt kontaktowy oraz ciągłości jego funkcjonowania, wdrożenia systemu rejestrowania informacji w punkcie kontaktowym, w tym czasu przekazania lub otrzymania informacji oraz wniosków o przekazanie informacji, a także uwzględniając uregulowania Unii Europejskiej dotyczące ujednoczonych wzorów formularzy wymiany informacji.

Rozdział 3

Warunki i zasady wymiany informacji

Art. 11. 1. Podmioty uprawnione, za pośrednictwem punktu kontaktowego:

- 1) składają wnioski o udzielenie informacji oraz udzielają odpowiedzi na te wnioski w terminie umożliwiającym punktowi kontaktowemu przekazanie odpowiedzi z zachowaniem terminów, o których mowa w art. 15;
- 2) z urzędu przekazują organom ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacje, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że informacje te przyczynią się do wykrycia i zatrzymania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych lub zapobieżenia przestępstwu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Podmioty uprawnione współpracują z punktem kontaktowym, w szczególności przez udzielanie informacji niezbędnych do realizacji jego zadań oraz utrzymywanie stałej łączności.

Art. 12. 1. Podmioty uprawnione mogą uzależnić przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej od spełnienia przez ten organ określonych warunków, w szczególności od:

- 1) otrzymania dodatkowych informacji w sprawie, w związku z którą organ ten wystąpił o ich udzielenie;
- 2) poinformowania o sposobie wykorzystania przekazanych informacji przez ten organ.

2. W przypadku wymiany danych osobowych podmiot uprawniony może żądać od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niezależnie od warunków określonych w ust. 1, również:

- 1) usunięcia, blokowania, anonimizacji lub weryfikacji danych osobowych po upływie wskazanych terminów określonych w przepisach odrębnych;
- 2) ograniczenia przetwarzania przekazanych danych osobowych, w przypadkach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych oraz przepisach odrębnych;
- 3) zaniechania obowiązku informowania osoby, której dane dotyczą, o przetwarzaniu jej danych osobowych, jeżeli przepisy odrębne przewidują lub dopuszczają przetwarzanie danych tej osoby przez podmiot uprawniony, bez jej wiedzy i zgody.

Art. 13. 1. Podmioty uprawnione mogą odmówić przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w razie zaistnienia okoliczności uzasadniających przypuszczenie, że ujawnienie tych informacji:

- 1) mogłoby zagrazać bezpieczeństwu Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) mogłoby utrudniać postępowanie karne lub czynności operacyjno-rozpoznawcze albo innego rodzaju czynności w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe, albo zagrazić bezpieczeństwu osób biorących w nich udział;
- 3) byłoby niewspółmierne do osiągnięcia celu, w jakim wystąpiono z wnioskiem.

2. Podmioty uprawnione mogą odmówić przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli wniosek dotyczy przestępstwa lub przestępstwa skarbowego zagrożonego w Rzeczypospolitej Polskiej karą pozbawienia wolności do roku lub karą łagodniejszą albo gdy orzeczono taką karę.

Art. 14. 1. Jeżeli na przekazanie informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest wymagana zgoda organu prowadzącego postępowanie karne, podmioty uprawnione zwracają się do organu prowadzącego to postępowanie o wyrażenie zgody na przekazanie informacji.

2. Podmioty uprawnione odmawiają przekazania informacji organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli organ prowadzący postępowanie karne nie wyraził zgody na ich przekazanie.

Art. 15. 1. Punkt kontaktowy, na podstawie dostępnych informacji lub informacji przekazanych przez podmioty uprawnione, udziela odpowiedzi na wniosek organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Jeżeli informacje dotyczące wniosku złożonego przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej są przetwarzane w zbiorach danych, do których punkt kontaktowy albo podmiot uprawniony mają bezpośredni dostęp, oraz dotyczą przestępstw, o których mowa w art. 607w ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 5, 106, 138 i 201), punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na ten wniosek w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. W sprawach niecierpiących zwłoki dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 607w ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na wniosek organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 8 godzin od chwili jego otrzymania, jeżeli informacje, których wniosek dotyczy, są przetwarzane w zbiorach danych, o których mowa w art. 6.

4. Jeżeli udzielenie odpowiedzi w terminach określonych w ust. 1–3 nie jest możliwe, punkt kontaktowy:

- 1) niezwłocznie informuje o tym organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który złożył wniosek, podając przyczyny nieudzielenia odpowiedzi w terminie;
- 2) udziela odpowiedzi w najkrótszym możliwym terminie, przy czym w sprawach niecierpiących zwłoki – w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się, w przypadku gdy we wniosku organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej został oznaczony dłuższy termin udzielenia odpowiedzi.

Art. 16. 1. Podmioty uprawnione przetwarzają informacje uzyskane w wyniku ich wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

2. Podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje, o których mowa w ust. 1:

- 1) jeżeli jest to niezbędne do realizacji ich zadań ustawowych, a cele przetwarzania i przekazania informacji nie są sprzeczne ze sobą;
- 2) w innych celach, po uzyskaniu pisemnej zgody organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który informacje przekazał.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki podmioty uprawnione mogą przetwarzać informacje przekazane przez organy ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Art. 17. Podmioty uprawnione przetwarzają informacje przekazane przez organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w sposób przez niego określony oraz na wniosek tego organu informują go o sposobie przetwarzania tych informacji.

Art. 18. 1. Przekazanie informacji otrzymanych od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej państwu trzeciemu może nastąpić, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) organ, który przekazał lub udostępnił informacje, wyraził na to zgodę;
- 2) jest to niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania;
- 3) organ państwa trzeciego, któremu informacja ma zostać przekazana, jest właściwy w sprawach wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania;
- 4) państwo trzecie zapewnia odpowiedni poziom ochrony, o którym mowa w art. 47 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138);
- 5) nie zagraża to rażącym naruszeniem praw człowieka.

2. Przekazanie organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacji otrzymanej od państwa trzeciego następuje po wyrażeniu zgody przez organ tego państwa, które przekazało informację.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej stosującym przepisy dorobku Schengen lub w państwie trzecim, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia rażącym naruszeniem praw człowieka, podmioty uprawnione przekazują informacje bez uprzedniej zgody organu, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, jeżeli jej uzyskanie w odpowiednim terminie nie jest możliwe. O takim przypadku przekazania informacji podmioty uprawnione niezwłocznie informują organ właściwy do udzielenia zgody.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wymiany informacji z Międzynarodową Organizacją Policji Kryminalnych – INTERPOL.

5. Jeżeli państwo trzecie nie daje gwarancji ochrony, o której mowa w ust. 1 pkt 4, wymiana informacji może nastąpić, jeżeli:

- 1) następuje w uzasadnionym interesie osoby, której dane dotyczą;
- 2) jest niezbędna ze względu na dobro publiczne;
- 3) spełnione zostaną warunki określone w art. 47 ust. 2 lub art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Rozdział 4

Ochrona danych osobowych

Art. 19. 1. Podmioty uprawnione mogą wymieniać dane osobowe z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej po uprzednim zweryfikowaniu ich prawidłowości, aktualności i kompletności oraz w sposób umożliwiający organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokonanie oceny tych danych w tym zakresie.

2. Podmiot uprawniony, który otrzymał dane osobowe od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej bez wniosku, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 3, dokonuje niezwłocznie weryfikacji tych danych w zakresie ich przydatności do realizacji celu, w którym dane zostały przekazane.

3. Podmiot uprawniony lub punkt kontaktowy, który przekazał nieprawdziwe, niekompletne, nieaktualne lub niezupełne dane osobowe albo przekazał te dane z naruszeniem przepisów ustawy, jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, poinformować o tym organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz sprostować, uzupełnić lub uaktualnić te dane, przekazując dane właściwe, albo, w zależności od okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1, dane te usunąć lub zablokować.

Art. 20. 1. Dane osobowe, uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, podmiot uprawniony przechowuje przez okres niezbędny do realizacji celu, w jakim te dane zostały uzyskane lub przez okres niezbędny do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości lub jej zwalczania, zgodnie z terminami oraz zasadami przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony.

2. Podmioty uprawnione dokonują weryfikacji zgromadzonych danych osobowych i usuwają dane zbędne albo dokonują ich anonimizacji.

3. Podmioty uprawnione blokują dane osobowe, o których mowa w ust. 1, jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes osoby, której dane dotyczą. Zablokowane dane osobowe mogą być przetwarzane tylko w celu, który uniemożliwił ich usunięcie.

4. Jeżeli osoba, której przetwarzane dane dotyczą, kwestionuje poprawność swoich danych osobowych, a nie można o tym rozstrzygnąć, podmiot uprawniony w odniesieniu do tego elementu może wstawić odnośnik.

Art. 21. 1. Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił termin ich przechowywania, po upływie którego wymagane jest ich usunięcie, zablokowanie lub zweryfikowanie, podmiot uprawniony, który te dane otrzymał i przechowuje, ma obowiązek zachowania takiego terminu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dane osobowe, uzyskane w wyniku wymiany, są niezbędne w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych prowadzonych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Art. 22. Jeżeli organ ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy wymianie danych osobowych określił ograniczenia dotyczące przetwarzania tych danych wynikające z prawa krajowego tego państwa, podmiot uprawniony, który te dane otrzymał i przechowuje, ma obowiązek uwzględnić takie ograniczenia.

Art. 23. 1. Podmioty uprawnione, które przekazały lub udostępniły dane osobowe organowi ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo otrzymały takie dane od tego organu, odnotowują lub dokumentują fakt takiego przekazania, udostępnienia lub otrzymania w celu weryfikacji legalności przetwarzanych danych, ich integralności oraz zapewnienia ich bezpieczeństwa.

2. Odnotowanie lub dokumentowanie, o których mowa w ust. 1, odbywa się zgodnie z przepisami dotyczącymi przetwarzania danych w zbiorach danych administrowanych przez dany podmiot uprawniony.

3. Obowiązek niezwłocznego odnotowania lub udokumentowania faktu przekazania, udostępnienia lub otrzymania danych osobowych dotyczy również punktu kontaktowego.

Art. 24. 1. Dane osobowe uzyskane od organu ścigania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w wyniku wymiany mogą być przetwarzane bez zgody tego organu:

- 1) w celach historycznych, statystycznych lub innych naukowych, pod warunkiem ich anonimizacji;
- 2) za zgodą osoby, której te dane osobowe dotyczą, uzyskanej zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego organ dane te przekazał lub udostępnił.

2. Dane osobowe uzyskane w wyniku wymiany z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej mogą być przetwarzane przez inne podmioty, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) organ, który przekazał dane osobowe, wyraził zgodę na takie przetwarzanie;
- 2) przetwarzanie danych osobowych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą, oraz odbywa się w uzasadnionym interesie tej osoby;
- 3) przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz zapobiegania przestępczości i jej zwalczania lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo w realizacji innych ustawowych zadań podmiotów uprawnionych.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podmiot uprawniony określa cel wykorzystania danych osobowych.

Art. 25. Wymiana informacji podlega kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Art. 26. 1. W sprawach nieuregulowanych w tym rozdziale stosuje się przepisy art. 12, art. 14–19, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 pkt 2, art. 32 ust. 1 pkt 6, art. 34–39 i art. 49–54a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz przepisy wydane na podstawie art. 39a tej ustawy.

2. Na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 27. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 28. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 29. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 30. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 31. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 32. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 33. (pominięty)¹⁰⁾

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 34. 1. Administratorzy zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1, zapewnią na własny koszt punktowi kontaktowemu bezpośredni dostęp do tych zbiorów w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do czasu uzyskania przez punkt kontaktowy bezpośredniego dostępu do zbiorów danych, o których mowa w art. 6 ust. 1, administratorzy tych zbiorów zapewnią punktowi kontaktowemu dostęp do danych zawartych w tych zbiorach w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań przez punkt kontaktowy.

Art. 35. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy zmienianej w art. 27, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

¹⁰⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.